

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته زیست شناسی جانوری گرایش تکوینی

مکانیسم مهار **GSK3** در تکثیر و تمایز سلول های پیش ساز عصب مشتق

از سلول های بنیادی پرتوان القائی با استفاده از کوچک مولکول

نگارش:

فرشته سرقلی

اساتید راهنما:

دکتر حمید گورابی

دکتر حسین بهاروند

استاد مشاور:

دکتر سحر کیانی

تقديم به

مولایم

امام حسین علیه السلام

چکیده

مقدمه: سلول های پیش ساز عصب دارای توان خود نوزایی و تمایز به رده های نورونی و گلیالی هستند. بنابراین این سلول ها این قابلیت را دارند که در سلول درمانی بیماری های سیستم عصبی که در اثر از بین رفتن های سلول ها ایجاد می شوند، به کار روند. برای استفاده از این سلول ها در درمان بیماری های سیستم عصبی با مشکلاتی مواجه هستیم، از جمله تکثیر این سلول ها و تمایز جهت دار آن هاست. برای این که تکثیر و تمایز سلول های پیش ساز عصب را افزایش دهیم، اثر مهار گلیکوژن سنتاز کیناز ۳ (GSK3) را به وسیله ی کوچک مولکول CHIR99021 بررسی کردیم.

مواد و روش ها: سلول های پیش ساز عصب انسانی از سلول های پرتوان القائی انسانی تهیه شد. کوچک مولکول CHIR99021 برای مهار GSK3 استفاده شد و برای بررسی برهمکنش GSK3 با مسیر های دیگر از کوچک مولکول های DAPT، XAV939 و Pifithrin α به ترتیب برای مهار سیگنالینگ Notch، β -catenin و p53 استفاده شد. تکثیر سلول ها با استفاده از تست MTT تعیین شد و برای بیان KI67 فلوسایتومتری انجام شد. برای بررسی بیان ژن و پروتئین به ترتیب از QPCR و ایمونوفلوروسنس استفاده شد.

نتایج: آنالیز داده های تست MTT و KI67 نشان داد که CHIR99021 تکثیر سلول های پیش ساز عصب مشتق از سلول های بنیادی پرتوان القائی را طی ۱۰ پاساژ افزایش داد و بررسی کاربوتایپ آن ها پایداری کروموزوم ها را تایید کرد.

α Pifithrin اثری روی تکثیر سلول ها نداشت در حالی که DAPT و XAV939 تکثیر را کاهش دادند. بیان ژن های *HES1* و *HES5* (ژن های مربوط به سیگنالینگ Notch) و *CYCLIND1* و *C-MYC* (فاکتور های رونویسی مرتبط با β -catenin) در سلول های پیش ساز عصب که CHIR99021 را دریافت کرده بودند به طور معنی دار در مقایسه با گروه DAPT و XAV939 و کنترل افزایش یافت. در روند تمایز، CHIR99021، باعث افزایش نوروژن زایی شد. DAPT اثری بر نوروژن زایی سلول های پیش ساز عصب که CHIR99021 دریافت کرده بودند نداشت در حالی که XAV939 نوروژن زایی را به طور کامل در این گروه مهار کرد. بیان ژن های نوروژنی مثل *NGN3* و *MAP2* و نیز ژن های دوپامینرژیک مثل *TH*، *LMX1A*، *LMX1B* و *NURR1* در اثر حضور CHIR99021 افزایش یافت.

نتیجه گیری: نتایج ما نشان می دهد که مهار *GSK3* از طریق افزایش سطح β -catenin و فعال کردن Notch تکثیر سلول های پیش ساز عصب مشتق از سلول های پرتوان القائی را افزایش می دهد. همچنین CHIR99021 تمایز نوروژنی به سمت سرنوشت نوروژنی را از طریق افزایش پایداری β -catenin و در نتیجه افزایش بیان ژن های پیش برنده ی نوروژنی مثل *NEUROD1* و *NGN3* پیش برد و بیان ژن های دوپامینرژیک را افزایش داد.

کلمات کلیدی: سلول های پیش ساز عصب، کوچک مولکول، گلیکوژن سنتاز کیناز ۳، تمایز

تقدیر و تشکر

حمد و سپاس مخصوص خدا است که پروردگار جهانیان است. هم اوست آغاز و پایان و ظاهر و باطن. خدایی که صاحب علم است و از تنها اوست که اسرار عالم را می داند. و غیر از او به علم احاطه ندارد مگر به اذنش.

با سپاس از استاد ارجمند آقای دکتر حمید گورابی که با وجود مشغله ی فراوان، در این پایان نامه مرا همراهی کردند.

با سپاس از معلم و استاد عزیزم آقای دکتر حسین بهاروند که روش و اخلاق تحقیق را از ایشان آموختم .

سپاس از استاد مهربان و دلسوزم دکتر سحر کیانی که در تمام مدت تحقیق از مشورت هایشان بهره مند بودم و مساعدت های دوستانه ایشان همواره یاریم کرده.

سپاس از دوستان عزیزم در گروه عصب که در خوشی ها و ناخوشی ها کنارم بودند و در سختی های کار به من دلگرمی و امید دادند: آقایان علی فتحی، علی پویا، ابراهیم شهبازی، علی رهجویی و خانم ها شیوا نعمتی، فهیمه خیاطان، آزاده زهبی، لیلا ستاریان. قدر دانی می کنم از پرسنل خوب پژوهشگاه رویان و دانشگاه علم و فرهنگ به خاطر همراهی کم نظیرشان، به ویژه:

مسئول محترم آزمایشگاه تمایز آقای پورنصر و کارشناس آزمایشگاه آقای انصاری

پرسنل مهربان و وظیفه شناس آزمایشگاه مولکولی خانم ها صمدیان و مرادمند

پرسنل خوب آزمایشگاه فلوسایتومتری آقایان جان زمین و سامانی و خانم خسروانی

تشکر از مدیر داخلی آزمایشگاه ها آقای مقیمی

خانم مسعودی در آزمایشگاه ژنتیک به خاطر مساعدت هایشان در تهیه ی کاربوتایپ سلول ها

آقای چهارزی در اپیدمیولوژی که در آنالیز آماری داده ها از مشورت هایشان بهره مند شدم

آموزش رویان خانم ها کشفی و ذوقی و آقای حیدری

پرسنل خوب کتابخانه آقایان لطفی پناه و سازوار

خانم تهرانی و آقای فرحناک در دانشگاه علم و فرهنگ

دوستان مهربانم در آزمایشگاه تمایز و همکلاسی های عزیزم خصوصا " خانم ها لیلا

ستاریان و مریم میریونسی

قدر دانی و سپاس فراوان از پدر و مادر مهربانم که حمایت ها و مهربانی های بی دریغ

شان پیمودن راه را برایم هموار کرد هرچند که تشکر از آنان در کلام ننگند.

قدر دانی می کنم از همسر فداکار و مهربانم که با صبر کم نظیرش همراهیم کرد.

فهرست مطالب

فصل اول ۱۶

مقدمه و مروری بر مطالعات	۱۶
۱-۱ سلول های پیش ساز عصب	۱۷
۱-۱-۱ تعریف و منشأ	۱۷
۱-۱-۲ اهمیت و عملکرد سلول های پیش ساز عصب در تکوین و بلوغ	۱۹
۱-۱-۳ اهمیت سلول های پیش ساز عصب در سلول درمانی	۲۰
۲-۱ مسیرهای سیگنالینگ کنترل کننده تکثیر و تمایز سلول های پیش ساز عصب	۲۲
۱-۲-۱ اهمیت مسیرهای سیگنالینگ در سلول های پیش ساز عصب	۲۲
۲-۲-۱ مسیرهای سیگنالینگ دخیل در تکثیر و تمایز سلول های پیش ساز عصب	۲۲
۳-۱ کوچک مولکول ها	۳۲
۱-۳-۱ کوچک مولکول ها و مهار GSK3	۳۲
۱-۴ GSK3 و نورون زایی	۳۴
۱-۴-۱ مروری بر مطالعات انجام شده در زمینه نقش GSK3 در نورون زایی	۳۴
۲-۴-۱ مکانیسم مهار GSK3 در افزایش نورون زایی	۳۴
فصل دوم	۳۶
مواد و روش ها	۳۶
۱-۲ بررسی مهار GSK3 در تکثیر سلول های پیش ساز عصب انسانی	۳۸
۱-۱-۲ کشت و پاساژ سلول های پیش ساز عصب	۳۸
۲-۱-۲ گروه های سلولی مورد مطالعه	۳۹
۳-۱-۲ بررسی تکثیر سلولی توسط تست MTT ^۱	۴۰
۴-۱-۲ بررسی بیان پروتئین KI67	۴۱
۵-۱-۲ رنگ آمیزی PKH26	۴۲
۲-۲ بررسی افزایش تکثیر طی پاساژ	۴۲
۱-۲-۲ بررسی کاربوتایپ سلول ها بعد از ۱۰ پاساژ	۴۲
۲-۲-۲ بررسی بیان ژن بعد از ۱۰ پاساژ	۴۴
۳-۲-۲ بررسی بیان پروتئین بعد از ۱۰ پاساژ به روش ایمونوفلوروسنس	۴۴

۳-۲	بررسی مکانیسم مهار GSK3 در تکثیر سلول های پیش ساز عصبی	۴۶
۱-۳-۲	گروه های سلولی مطالعه شده	۴۶
۲-۳-۲	بررسی بیان ژن به وسیله QPCR	۴۷
۳-۳-۲	روش انجام QPCR	۴۷
۴-۲	بررسی مهار GSK3 در تمایز سلول های پیش ساز عصب	۵۴
۱-۴-۲	گروه های سلولی مورد مطالعه	۵۴
۲-۴-۲	بررسی بیان ژن و پروتئین	۵۵
۵-۲	بررسی مکانیسم مهار GSK3 در تمایز سلول های پیش ساز عصب	۵۶
۱-۵-۲	گروه های سلولی مورد مطالعه	۵۶
۲-۵-۲	بررسی بیان ژن و پروتئین	۵۶
۶-۲	بررسی ماهیت نورو ن های تمایز یافته بر اساس مهار GSK3	۵۷
۶-۲	آنالیز آماری داده ها	۵۷
۵۸	فصل سوم	۵۸
۵۸	نتایج	۵۸
۱-۳	بررسی مهار GSK3 با استفاده از CHIR99021 در تکثیر سلول های پیش ساز عصب	۵۹
۱-۱-۳	بررسی تکثیر سلولی با استفاده از تست MTT	۵۹
۲-۱-۳	بررسی تعداد سلول های در حال تکثیر	۵۹
۳-۱-۳	بررسی سرعت تقسیم سلول ها	۶۰
۲-۳	بررسی افزایش تکثیر سلول های پیش ساز عصبی مهار GSK3 طی ۱۰ پاساژ	۶۴
۱-۲-۳	بررسی خصوصیات سلول های پیش ساز عصب از نظر بیان ژن و پروتئین بعد از ۱۰ پاساژ کشت با مهار GSK3	۶۴
۲-۲-۳	بررسی کاربوتایپ سلول ها بعد از ۱۰ پاساژ	۶۵
۳-۲-۳	بیان پروتئین NESTIN به عنوان مارکر عمومی پیش ساز عصب بعد از ۱۰ پاساژ ادامه داشت	۶۹
۳-۳	بررسی مکانیسم مهار GSK3 در تکثیر سلول های پیش ساز عصب	۷۰
۱-۳-۳	بررسی های سلولی	۷۰
۲-۳-۳	بررسی های مولکولی برای بیان ژن های هدف β -catenin	۷۲

۷۴Notch سیگنالینگ برای بیان ژن های هدف
۷۵GSK3 در تمایز سلول های پیش ساز عصب
۷۸GSK3 در تمایز سلول های پیش ساز عصب
۷۸بررسی های سلولی
۷۸بررسی های مولکولی برای بیان ژن
۸۲GSK3 ماهیت نورون های تمایز یافته در اثر مهار
۸۲بررسی های سلولی
۸۳بررسی های مولکولی برای بیان ژن
۸۵فصل چهارم
۸۵بحث و پیشنهادات
۸۶۱-۴ بحث
۹۵۲-۴ نتیجه گیری
۹۶۳-۴ پیشنهادات
۹۷منابع

فهرست جدول ها

۱۹	جدول ۱-۱
۳۸	جدول ۱-۲
۴۴	جدول ۲-۲
۴۴	جدول ۳-۲
۵۲	جدول ۴-۲
۵۴	جدول ۵-۲

فهرست شکل ها

۱۷	شکل ۱-۱
۱۸	شکل ۲-۱
۲۲	شکل ۳-۱
۲۶	شکل ۴-۱
۳۰	شکل ۵-۱
۳۲	شکل ۶-۱
۳۲	شکل ۷-۱
۵۱	شکل ۱-۲
۶۰	شکل ۱-۳
۶۱	شکل ۲-۳
۶۲	شکل ۳-۳
۶۵	شکل ۴-۳
۶۵	شکل ۵-۳
۶۶	شکل ۶-۳
۶۷	شکل ۷-۳
۶۸	شکل ۸-۳
۷۰	شکل ۹-۳
۷۲	شکل ۱۰-۳
۷۴	شکل ۱۱-۳

٧٥	شکل ١٢-٣
٧٦	شکل ١٣-٣
٧٩	شکل ١٤-٣
٨٠	شکل ١٥-٣
٨١	شکل ١٦-٣
٨٢	شکل ١٧-٣
٨٣	شکل ١٨-٣
٩٠	شکل ١-٤
٩٣	شکل ٢-٤

پیشگفتار

در این مطالعه دو هدف را دنبال می کنیم. اول اینکه بتوانیم با روشی ایمن تکثیر سلول های پیش ساز عصب مشتق از سلول های بنیادی پرتوان القائی را در محیط آزمایشگاه افزایش دهیم. با افزایش تکثیر سلول های پیش ساز عصب، می توان آن ها را به تعداد کافی جهت کاربرد های درمانی گسترش داد. همچنین قصد داریم با استفاده از کوچک مولکول تمایز نرونی را در مقابل تمایز گلیالی افزایش دهیم. افزایش توان نرون زایی سلول های پیش ساز عصب در کاربرد های درمانی حائز اهمیت است. از نرون های تمایز یافته برای درمان بیماری های سیستم عصبی که همراه با تخریب سلول هستند می توان استفاده کرد. در این بیماری ها انواع خاصی از سلول های عصبی از بین می روند. با توجه به مطالعات انجام شده GSK3 به عنوان مولکول هدف برای دست یابی به این اهداف انتخاب شد. در این مطالعه به دنبال پاسخ به سوالات زیر هستیم:

- ۱) آیا می توان با مهار GSK3 با استفاده از کوچک مولکول CHIR99021 تکثیر سلول های پیش ساز عصب مشتق از سلول های بنیادی پرتوان القائی را افزایش داد؟
- ۲) مهار GSK3 با استفاده از کوچک مولکول CHIR99021 از طریق چه مکانیسم درون سلولی تکثیر سلول های پیش ساز عصب مشتق از سلول های پرتوان القائی را افزایش می دهد؟
- ۳) آیا می توان با مهار GSK3 با استفاده از کوچک مولکول CHIR99021 نرون زایی سلول های پیش ساز عصب مشتق از سلول های بنیادی پرتوان القائی را افزایش داد؟
- ۴) مهار GSK3 با استفاده از کوچک مولکول CHIR99021 از طریق چه مکانیسم درون سلولی نرون زایی سلول های پیش ساز عصب مشتق از سلول های پرتوان القائی را افزایش می دهد؟
- ۵) ماهیت نرون های تولید شده در اثر مهار GSK3 چیست؟

فصل اول

مقدمه و مروری بر مطالعات

۱-۱ سلول های پیش ساز عصب

۱-۱-۱ تعریف و منشأ

سلولهای پیش ساز عصب (سلولهای بنیادی عصبی) سلولهایی چند توان هستند که دارای قابلیت خودنوزایی بوده و میتوانند سلول های اصلی سیستم عصبی مرکزی، یعنی نورونها، گلیا ها را تولید کنند [۱].

اکتشاف سلولهای بنیادی عصبی ریشه در مطالعات تکوین عصبی بی مهرگان دارد [۲]. مطالعات اولیه منجر به جداسازی سلول های شبه بنیادی از سیستم عصبی مرکزی و محیطی جنین پستانداران گردید [۳-۷]. بعد از آن سلول های بنیادی از نقاط متفاوت جنین جدا شد (شکل ۱-۱ الف). سپس سلول های بنیادی عصبی بالغ در دو ناحیه اصلی نورون زا در مغز بالغ: هیپوکامپ و ناحیه زیر بطنی^۱ و نواحی غیر نورون زا شامل نخاع یافت شد [۸-۱۰]. سه مدل برای شرح سلول های بنیادی عصبی وجود دارد:

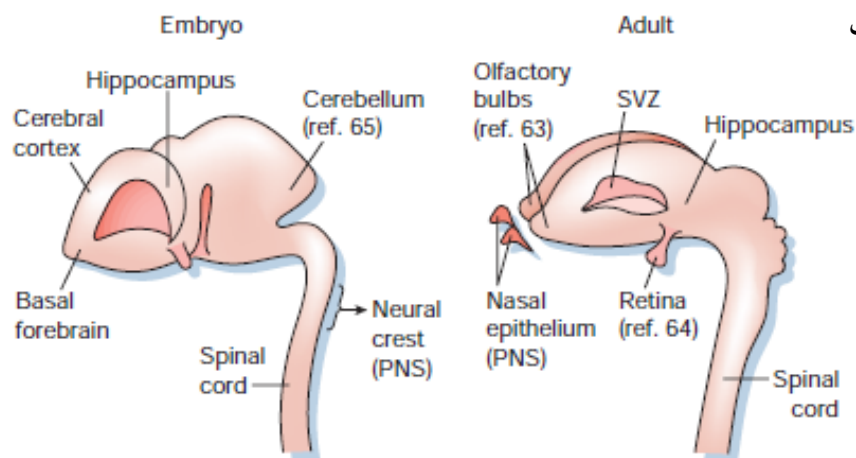
۱. همه سلول های صفحه عصبی^۲ سلول های بنیادی هستند.
۲. سلول های بنیادی جمعیت کوچکی از سلول های صفحه عصبی را تشکیل میدهند که در آن توزیع شده است.
۳. سلول های بنیادی جمعیت کوچکی از سلول های صفحه عصبی را تشکیل میدهند که در نواحی ویژه ای مثل خط میانی یا لبه های کناری قرار گرفته اند (شکل ۱-۱ ب) [۱۱]. پس سلول های پیش ساز عصب از صفحه ی عصبی منشا میگیرند. طی تکوین قسمتی از اکتودرم پستی برای تبدیل شدن به صفحه عصبی تخصصی میشود که سلول های این ناحیه با ظاهر استوانه ای شکلشان از سلول های کناری قابل تشخیص هستند. به این ناحیه از جنین صفحه عصبی میگویند که به لوله ی عصبی^۲ تبدیل میشود و سیستم عصبی مرکزی جنین را می سازد [۱۲].

1.Subventricular zone

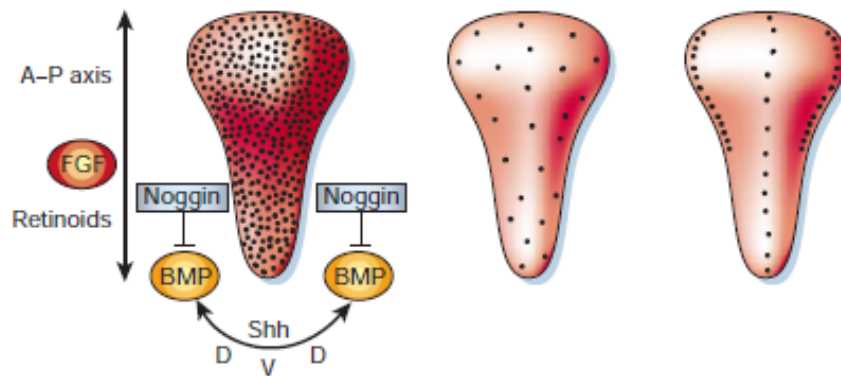
2.Neural plate

3.Neural tube

الف

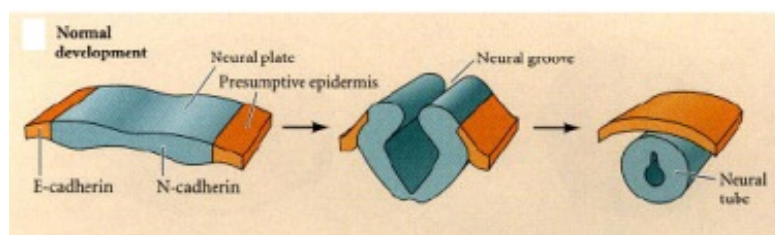

ب

شکل ۱-۱. جداسازی سلول های بنیادی عصبی. الف) مناطق اصلی که سلول های بنیادی عصبی از سیستم عصبی مرکزی جنینی و بالغ جداسازی شد. ب) سه مدل که سلول های بنیادی را در صفحه عصبی مهره داران توضیح میدهد. فاکتور هایی مثل ناگین^۱، رتینوئیک اسید^۲، سونیک هجحاک^۳ که الگوی پشتی-شکمی و خلفی-قدامی را تعیین میکنند ویژگی های موضعی این سلول های بنیادی را القا میکنند [۲].

1. *Noggin*
2. *Retinoic acid*
3. *Sonic hedgehog*

شکل ۱-۲. تشکیل لوله ی عصبی. سلول های صفحه ی عصبی با بیان کادهترین های نوع N از دیگر سلول های اکتودرم پشتی متمایز میشوند. سپس با چین خوردن از اکتودرم پشتی جدا شده و لوله ی عصبی را ایجاد میکند [۱۲].

۱-۱-۲ اهمیت و عملکرد سلول های پیش ساز عصب در تکوین و بلوغ

سلول های پیش ساز عصب در طی تکوین جنینی ویژگی های موضعی شان را از طریق القائاتی که از فاکتورهای مثل سونیک هجحاک^۱، پروتئین ریخت زای استخوانی^۲، فاکتور رشد فیبروبلاستی^۳ و رتینوییک اسید دریافت میکند به دست می آوردند. سپس این سلول ها به انواع مختلف نورون، آستروسایت و الیگودندروسایت های موجود در سیستم عصبی مرکزی تبدیل میشوند [۲].

در دوران بلوغ این سلول ها را در نواحی محدودی از سیستم عصبی مرکزی داریم که بیشتر به آن اشاره شد. سلول های پیش ساز عصب توانایی تکثیر و تمایز خود را در این نواحی تا دوران بلوغ حفظ میکنند و دارای نقش های عملکردی مهمی هستند، مثلاً^۴ در هیپوکامپ در ایجاد حافظه اهمیت دارند. سلول های پیش ساز موجود در ناحیه ی زیر بطنی تکثیر یافته و به بولب بویایی مهاجرت کرده و در آنجا به سلول های بالغ تمایز می یابند.

1. *Sonic hedgehog*

2. *Bone morphogenic protein (BMP)*

3. *Fibroblast growth factor (FGF)*

۱-۱-۳ اهمیت سلول های پیش ساز عصب در سلول درمانی

سلول درمانی فرایندی است که در آن سلول های جدیدی به منظور درمان یک بیماری به یک بافت معرفی می شود. سلول های پیش ساز عصب به عنوان منبع مهمی برای درمان بیماریهای عصبی که همراه با تخریب سلولی هستند^۱ مطرح میباشند. (در جدول ۱-۱ بیماری های مهم سیستم عصبی همراه با سلول های آسیب دیده ذکر شده است).

جدول ۱-۱ بیماری های سیستم عصب

منبع	علت بیماری	بیماری
[۲]	striatal medium spiny projection neurons	هانتینگتون
[۱۳]	از بین رفتن سلول های دوپامین ساز در ناحیه سیاه مغز میانی	پارکینسون
[۲]	آسیب های ایجاد شده در اثر ضربه یا تصادف	آسیب های نخاعی
[۲]	آسیب های ایجاد شده در اثر ضربه یا تصادف	آسیب های وارد شده